

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, 20
B. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya 8 reis
Cuba y Puerto-Rico, 16.—Estranger, 18

COSAS DEL TEMPS.

A la tarde al Sermó.

Al vespre al Teatro.

PRIMAVERA.

la hém arribat á la primavera, la primera de las quatre estacions en que está dividit lo trajecte d'un any al altre, com si diguessim estém al apeadero del any 1884.

La primera estació, més jove y per lo tant més maca,

l'estació dels amors, dels jochs florals y del mes de Maria.

No hi ha ningú que habent escrit un auca de redolins, ó una carta ab tots los punts y comas á la xicoteta, no digui:—Ja hi som, ja estém en l'estació dels poetes—y no 's cregui capás de guanyar la flor natural ó l'englantina.

Es ademés l'época dels enamorats de novela. No hi ha noya romàntica que no s'entussiasmi pensant ab la

verdence fulla que, omplint de galanura y de joya 'l camp y la vista que s'hi esplaya, aixupluga á l'enamorada auella que saltironeja per los estirats branquillons al entorn de sa parella; no hi ha jove corrido que no s'alegri al pensar que podrá anar enflocat ab un clavell, regalo d'una noya y fer broma ab la xicoteta per alló de —«Qui te 'l ha dat?—No t'hu vull dir.—Que me 'l donarás?—No te 'l donaré.» Tampoch hi ha gomcs ó sietemesino que no 's posi un ram de violas ó

bè una rosa de cent fullas al trau y esperi 'l diumenje per fe 'l maco davant de las senyoretas que 's passejan per la Rambla; ni jamona que no 's compri una botella de xarop de sarsa, o no 's fassi bullir uns quants brots de sanguinaria ó fullas de rosella per rebaixar las sanchs.

Tot reviu y renaix ab més forsa. Lo vert, qu' es lo color que campa, espargeix l' esperansa per tots los cors, y totas las caras s' alegran y somriuen rejuvenides per l' ayret que bufa y que per sa novetat cambia 'l color de sus ideas.

Lo mestre d' estudi somia cobrar las mesadas atrasadas; l' empleat ab la crescida de las fullas, la crescida del sou; la noya casadora espera trobar lo casador que tant temps la fa corre per passeigs y teatros; lo reunatich y 'l tisich alivio del corcò que 'ls roseja; lo noy d' estudi benehi 'l palmò y 'l municipal que caygu 'l dia.

Y 'l dia 's presenta, als dematins alegre y net de cara, com lo pretendent que va a demanar a'guna cosa, rejuvenit ab un sol que 's coneix que l' hi ponen totas; los arbres ván de las festas per cada dia; en los camps verdeja 'l blat y 'l ordi; en los horts creix lo pésol y la favera y en l' olla de la finestra de la nina esclata hermos clavell que lluirà en lo primer ball d' any que donguin.

Ja ha passat l' hivern ab sa cara de prunas agras y ab son color gris qu' ho entristeix tot; ja s' han acabat las plujas ensopidas y fastidiadoras; are si vol ploure, quatre trons, un bon xáfech y un sol lluhent com una bassina de barber. Al menos aixis es més divertit y més democrata.

A e tothom pot ensenyar lo nas tal com lo té o bé com 'l hi han fet; no hi ha por que 'l desfigurin los pañellos.

S' han acabat los apuros; are qualsevol pot empenyarse la capa sense que la gent ho coneui y cambiant lo trage d' hivern per lo d' istiu, tenen a un home a punt de fer frente a la situació.

Las nits son més curtes y 'l que no té hont dormir las passa en un moment, no molestantlo 'l fret ni sentli falta estar a cubert y com si la naturalesa volgues afavorir als que ván curts de cumquibus. Fins la gana escasseja per poder esperar més bés que caygu algun bisitech escatutser.

Los dias ofereixen més occasions per distréure's; las xarangas militars donan concerts pel Paseig de Gracia ó pel Parque; las barracas de la Plaça de Catalunya presentan los fenòmenos y curiositats més estranyas; alguns teatros d' istiu comensan a treure 'l nas despertantse del ensopiment del bivern; se posa més delit en agafar gossos y 'ls homes de la manguera deixan fets una llastima als que ván distrets per la Rambla.

Més tard las professors de Senmana Santa ab los armats y las de Corpus ab los gegants, entretenen un parell de setmanas: l' anar a seguir molimentis per las iglesiás, a rebre empentes per entrar a Monjuich y admirar lo figurin de totas las modas de barrets de copa que aquests dias surten pels carrers, l' olor de la farigola y sentir a algú exclamarse perque l' hi han pres lo relletje, no deixa de presentar sos motius de distracció.

Lo Diumenge de Rams ab sas palmas guarnidas de confituras y rosaris ab cireras de sucre enfiladas ab cordill d' empalomar; los palmoms vinclantse ab un joch, que pareix que tot siguin mallas, entre un bosch de olorós y florit lloret; la alegria dels xicots y dels nens accompanyats de sas mares que sostenen las bén teixidas palmas que 's doblegan al pes del dols que no hi han plangut, com si sols contessin ab las ganas de menjarse'l y no ab la fórsa de la criatura que l' ha de portar y que casi s' ofega entre la gent: los crits dels xicots, la fressa dels lloretos y palmoms al fer juli, donan un carácter alegre a la festa, degut al esclat de la primavera que apareix ab totas las galas de la naturalesa.

Y 'ls aucells apareixen per tot arreu xarrotejant continuament com per demostrar sa alegria; las orenetas ab sos pits pits estridents volan, venint a passar la temporada de la calor, al temps que la polla chocha del Parque (noticia fresca, observació del Correo) se 'n va a passar l' istiu a fora, acabant de fer més encantador lo quadro que desplega per tot la sempre hermosa Primavera.

Quan tots los poetas, los prosadors y 'ls enamorats cantan a la Primavera, per alguna cosa ho farán. Quan es lo sant d' algú, es un dia de festa per ell; donchs es natural que aquells festejin la Primavera, qu' es l' estació dels somia truytas.

LO NOY DE LA TUYAS.

PASSEIG MATINAL.

[Magnific! Avuy fa bon dia, lo sol surt de bon humor, tot se presenta bonich y alegre. Veig que hi fet perfectament llevantme demati. Això de poder disfrutar gratis d' un espectacle tant maco en un pais hont tot costa un ull de la cara, es fabulos, entussiasmador.

Vaja... ¿sortim a prendre la fresqueta? Sortim: ¿cap

ahont anirèm? ¡a la Rambla? ¡Cal! Tot son taulas de llet, carretons de fret y calent, venedors de diaris y criadas qu' esperan los seus Xanxas y Gutierres. No m' agrada aquesta companyia; quan me passejo al demati, vull que tot sigui poètic.

¡Cap al Ensanche! Menos: precisament aquests dies ha plogut, y deu haverhi un fach de mil diables... Jo no sé en qué pensa 'l nostre arcalde... Ves si en conte de fer posar bossal a las cabras, no valdria més que les posar grava als carrers de extramuros...

¡Cap al Parque! ¡Angelat cap al Parque...! Vatualist! com dimontri no m' havia ocorregut primer? Res; es impossible atinar en tot de cop y volta.

*
¡Carambal! ¡que cambiàt està tot això! Ab lo temps que no hi havia vingut, hant millorat molt aquests jardins: hasta hi ha mes herbas que avants.

¡Aaaaah! ¡Com s' aixamplala! espirer en mitj d' aquest paradís en miniatura! ¡que bés respira! Aquest ayret hasta té d' engreixar: me sembla que aquí en poch temps m' hi posaria aixis... No, no: 'l dia que pujin los meus demanaré un empleo, y si me 'l concedeixen y 'm deixa escullir, voldré ser guarda del Parque... ¡Seyembil! Ara si qu' estich ample... no sé perque no hi ha d' haver més afició a llevarse demati... ¡Sol, completament sol! La veritat, la soletat apacible y tranquila m' agrada; pero tant, tant es massa; tot vol moderació...

¡Calla! Allí veig una noya... ¡mosca!... y un jove... ¡Miratels, que murris! Aquests si que ho entenen: la verdura, 'l misteri, la sombra! ¡Quin march per un quadro d' amor!...

*Soltos estamos
y el lugar convida;
no he visto en mi vida....*

¡Veyeu! Ara m' agradaría passegarme ab questa mossa: 'm sembla que trobaria 'l Parque més bonich y que 'l passeig se m' assentaria més bés.

Pero que hi farém! Ja está compromesa.

Sempre 'm succeix lo mateix. Veig un palacio admirable; 'm hi encanto, l' examino per tots quatre costats, y després penso: —¡M' agradaría que fos meu!

—Pero, no pot ser; ija té amo!

Passa una carretel-la elegant, il·lustrosa, tirada per un tronch magnific... ¡Qué lleugera! ¡qué bonica! ¡Si jo la pogues possehir! Pero... ija té amo!

Fa rabià això... ¡No sé perque tot ja ha de tenir amo! ...

*
¡Oh! Y ara que me 'n adono... ¡Per honts' ha entafurat aquell parell de colomins?

¡Uy, uy, uy! A la qüenta portan entre mans un negoci molt reservat, perque veig que s' amagan de las miradas del públic.

Y en rigor ara 'l públic soch jo, jo sol... ¡Si? Amaguéuvos, amaguéuvos; en bona part aneu. Precisament no hi ha res que 'm fassit tant felis com escudriñar misteris, sobre tot misteris d' amor...

Y ara qu' estich vacant, encara més: qui no pot seguir espigola...

¡Hola! Ja 'ls veig... ¡uy, com s' han allunyat! Ja donan la volta al lago: seguimlos.

*
S' aturan; aturémnous. ¡Poch se dehuen figurar que jo 'ls espibil!. . ¡Calla! Passan lo pont de l' isla.... ¡hi entran?.. si... no.. si; ja hi son.

¡Cap a l' isla falta gent! Aquí ray que tots som iguals. Este Parque es propiedat de todos los ciudadanos.... ¡Qu' està ben dit això! Vaya, que 'n Rius y Taulet es l' aliga per fer proclamas agrícolas y recreativas ..

Endavant: ja hi hem arribat. ¡Miratels, aqui, assentadets, darrera aquella bestia de pedra que porta baretina!

Y es guapa la mossa, á fé... ¡com riu! ¡Potser de mi? Cá, si ni se n' han adonat... Passejémnous per las voras, com aquell que mira 'ls ànechs.. ¡Quin x u xiul! Sembla que la cosa marxa... joy, que vermella está la noya, ell casi bés 'l hi toca 'ls galtes ab los pelets dels bigotis. ¡Veyám si encara 'l hi farà un petò devant meu! No faltaria més... això si que ja seria pitjor que aguantar la capa, y 'l carrich y hasta 'l tapabocas...

Bueno, ara 'm miran: fém lo distret. ¡Tè, menut, tè... ¡quin ànech més mono! Vaja, tè, menjat aquesta pedreta; no porto pa avuy....

*
¡S' alsan? Luego 'ls faig nosa. ¡Los faig nosa? Luego 'n portan alguna de cap...

Si, si; ja podéu dissimular: ella está agitada, conmoguda, los ulls li espurnejan, no sap ahont posá 'l peu... ¡veyám si relliscará!

Ell sonriu y 'm mira, com volguent dir:

—¡Qu' es impudent aquest payol!

Bé, bé; tú pensa lo que vu guis: mentres no 'us d'gui res, jo soch duenyo d' anar alli hont aneu vosaltres.

¡Sambomba! ¡cap a la gruta? Això 's vá embrutant: seguim, seguim. Afortunadament coneix totas las trasqueras d' aquella caverna; més aviat que jo s' hi perdrán ells, ¡sobre tot ella!

¡Zas! ja hi son, ¡que depressa! Apa, apa; no convé

perdre temps, ó sino potser hi arribaria a mi ditas.

¡Per hont hi han entrat? ¡Ah, per aquil! Dehuen ser per baix; no fem ruido...

No, no hi son; potser per la galeria de la dreta... ¡Tampoch! Això ja 'm comensa a intrigar. Tombém per aqui ..

¡Naranjas! ¡Vols' t' hi jugar que se m' han escapulit per una esquerda? Pujém dalt...

¡Si, Déu te 'n darà! ¡Ay macatxo, qu' es raro això! Vamos, probem cap al recó de la fonteta...

¡Psssst! ¡Muixoni...! Sento un ruido fondo. ¡Ja 'ls tinch! Dehuen estar assentats en lo pedris de la gruta central... ¡poch a poch... veyam, escoletém!

Si, si, no hi ha dupte; han de ser allí. ¡No es mala la bromat! ¡quina gent més... felis corra pél mòn!

¡Cristol! Això ja es massa; se sent un rumor extrany, esbufecls... calla un jay!... si... jun altre!

Nada... passo per sobre totes las consideracions; ¡cap a dins!

Bo! ¿qu' es això? ¡No hi son!

No més hi veig un home de mala catadura, que fá esforsos endiablats per ficarse una botina que a la qüenta s' devia haver tret per descansar....

¡Vet! aquí aquells ays!

¡Y donchs! ¡y la parella? ¡hont redimontri dehuen ser?

Sortim y donguem una batuda gene al...

¡Ah! Miratels, ja 'ls veig allà baix, allunyantse tranquilment per l' avinguda dels salzers...

Segons se véu ni siquiera hi han entrat a la gruta...

¡Lo qu' es ser mal pensat! ¡Pobra noya!

FANTASTICH.

UN COP D' ULL ALS TEATROS.

Si no fùs en Rossi, casi bés podriam dir que dejuném d' espectacles.

Ell, lo gran actor nos ha fet curta la Quaresma. La Quaresma se 'n vá y en Rossi també.

¡Ah! Aquesta setmana l' hi ha tocat lo torn a Silok, lo juèu de Venecia. ¡Ab quin talent ha interpretat lo tipo del hebreu avaro y rencorós! Impossible arribar més enllà, sobre tot en l' acte darrer, quan davant del tribunal reclama 'l cumpliment del contracte y ganivet en mà 's disposa a tallar una llura de carn al seu deutor.

Are 'ls inglesos no tallan lluras de carn; pero en fán fondre arrobas.

Ahir havia de representar Nerone; dissapte Montjoie y 'l diumenje despidió ab Hamlet. ¡Ab quina tristes! 'l veure marxar! Pero Rossi s' emporta bons records de Barcelona, y no dupto que 'l tornarem a veure.

¡Oh! Tinga la seguretat de que primer se cansaria ell de sortir a las taules que nosaltres de aplaudirlo.

Fora del Teatre del Circo, no hi ha hagut novetats teatrals.

Dijous passat vá donar-se en aquell teatro la funció a benefici de la primera tiple senyoreta Vazquez, cantantse Un ballo in maschera. La beneficiada vá lluirse y 'l públic no vá quedarse endarrera en punt a aplausos y regalos. Flors a desdir y un sensfi de joyas: dos brassalets, un per cada bras; dos agullas imperdibles, una per cada dia y una per las festas, un hermès collar, una sombrilla y un vano. De manera que no necesita més una dona per anar empolaynada.

Dilluns passat vá cantarse la Jone, desempenyant la protagonista la senyora Lorenzina Gianolli: Fattorini 'l paper de Glauco; la Cescatti 'l d' esclava y 'l bariton Cappelli y 'l baix Bachs los dos papers restants. L' execució en conjunt desigual y en particular vá haverhi de tot. Qui vá lluirse de debò vá ser lo més encarrat del clarinte.

Ja cal que 's preparin per després de Pasqua.

En Mario va al Principal ab un grapat de obras noves. En Vico a Romea, acompañantlo la primera dama Srta. Mendoza Tenorio que's presenta davant del públic barceloni per primera vegada. Lo Romea s' empenya en entrar en la categoria dels teatros de primer ordre.

La companyia catalana passa al Liceo, disposantse a treballar los días que no hi haja ópera.

Respecte a l' ópera, la mar y sus orillas. Figürinse: entre 'ls tenors, en Massini, lo Stagno y Barbaccini; entre las primas donnas, la Theodorini, la Cepeda y la Gal i Marié; entre los contraltos, la Borghi, aquella tan maca; entre 'ls baritonos, en Vasselli y entre 'ls baixos en David. Y entre 'l repertori, Hugonots, Mignon, Roberto il Diavolo, Lohengrin, Mefistófele y Romeo y Julieta.

Ja sabia jo que 'l Sr. Bernis tractava de prepararnos una sorpresa; pero francament, no 'm creya que fos tant grossa.

N. N. N.

COSAS DEL MON.

Vola la fama de un sabi
Desd' un trist recó de mon:
Sas obras mode/los son:
No hi ha qui no las alabi.
Fins que sa existència acabi
Sa ciència anira creixent:
Per premi, viu pobrement,
Sol... y mor sense assistència:
Ja es mort: llavors, per clemència,
Se l' hi aixeca un monument.

La moda: liey capritrosa
De quatre lletres no mes,
Que ab tot y ser curta n' es
L'ley, més que cap, rigurosa.
De la critica enfadosa.
Víctima, ha d' anar sufrint
Reformas mil... prò, advertint,
Com a condició precisa,
Que qui las ridiculisa
Es lo primer figurin.

Invents Lo gas, lo vapor.
La gran Electricitat
Y d' altres nous un remat
Que son nostre orgull major.
Dominats pè propi amor
Moderns invents adorém
Y antichs invents menyprehuém.
Aprobo y protesto y... prou,
Puig, per mi, tot invent nou
A un altre vell lo debém.

Un matrimoni escullit:
La mullé es dona d' història:
Lo marit xifra sa glòria
En sa mulher: bou marit.
Un fill la doua ha parit
Qu' es fill d' Ella... prò d' Ell no:
Pels dos gran satisfacció:
Ella à n' Ell: —*Fel y pastat*
Ab tu... y Ell: —*Si qu' es veritat*—.....
(Quin problema y soluciò!!)

Sur de fora una minyona
Pensant no més en vestir
Vestits bens bons y lluir:
Và a servir a Barcelona:
Com n' es tant tendra y bufona
No l' hi falta servey may:
De bonas mes das ray...
A casa sèva s' presenta
Y sa mare... i qué contenta
Veyentla ab vestit de fay!!

Un ricatxo pert la vida:
L' enterró y sequíubits;
Oficis de requiem dits
De còs present; bén guarnida
La iglesia: tomba escollida
Y costosos funerals
Salvan sa ànima d' uns mals
D' una eterna duració...
(Fins la eterna salvació
Es també qüestiò de rals!!!

PEPET DEL CARRER.

ESQUELLOTS.

Diuhen que aquest any, en las professors de Senmanya santa, no hi haurà armats.

Ni Capità Manaya.

Ni sayons.

[Ah! Professors sense armats, són professors mortas, decapitadas; si, decapitadas perque 'ls armats anava al cap de la profess].

Los armats—com a bons guerreros—pendràn venjansa completa.

Això no pot quedar aixis, y no hi quedará.

[L' iglesia 'ls rebuja? Donchs desd' are quedan contractats pel Carnestoltes.

[Y arriba!]

La carn ha pujat.

S' enten, la carn que venen los carnicers.

Que lo qu' es la carn del públic, và baixant de dia en dia.

Un socio del cassino de la Plassa Real aquets dia deya:

—Sempre m' ho havia cregut, que ab la pujada dels conservadors pujarien los comestibles. [Estaven tant afamats!]

Diu un telegrama, que la guardia-civil de Cádiz ha capturat à cinch bandolers que recorrian lo terme de Jimena dedicantse à seqüestrar inglesos.

Que 'm perdoni la guardia-civil; pero si 'ls bandolers de Jimena no s' dedicavan més que à seqüestrar inglesos, n' ha fet una com un cove.

Perque 'l cinquanta per cent dels inglesos que ván à Andalusia, no hi van tant solzament per béure Jerez o Manzanilla y assistir à las reunions de *baile y cante flamenco*; hi ván també per toparse ab una partida que 'ls seqüestri. Las emocions fortas son lo seu fort.

Un anglés que 's trobava à Andalusia, deya:
—Mi querer bandidos!

Entre tocinaires:

—Escollí Sr Arcís per quin motiu aquest any hem hagut de parar la mataixa tant aviat?
—Ja veurà, 'l govern ho ha volgut aixis.
—¿Y què t' que veure 'l govern ab las butifarras?
—A la quenta, en Cánovas ha fet un conveni ab los Estats Units, sab' un modus vivendi...
—Vaja, si, un modus vivendi pels tocinos, y un modus moriendo per nosaltres.

Algun periódich assegura que l' aeronauta Budoy renuncia à la seva carrera.

No vol elevarse més Tant sols una vegada per despedirse, y prou.

Molt ben pensat.

Si en Cánovas feya 'l mateix, s' estolviaria una gran cayuda.

«Que aquel que más alto sube
más grande porrazo dà.»

Ja s' han celebrat ab molta pompa los funerals del bisbe Urquinaona.

Lo Brusi n' ha publicat una ressenya llarga, detaillada y minuciosa.

El Correo catalán quatre ratllas y prou.

Per quin motiu?

No se: tal vegada siga per allò que deya 'l mateix Brusi després de la guerra:

«La muerte del contrario valeroso
solamente el que es vil la solemniza.»

[Oh santas y consoladoras conviccions catòlicas, y quin valor doneu al esperit, quina forsa à l' ànima!
Diumenge à la tarda hi havia funció à Santa Anna, nada menos que un septenari à la Verge dels Dolors. Un capellà predicava, la multitud qu' era numerosa escoltava 'l sermó plena de reculliment!

Y mentres tant un bromista—'l Banyeta havia de ser—lirava dissimiladament miquetas de guix à l' un costat y al altre.

Un devot s' adona de que cau guix: un altre també. Se comunican sos temors, grochs com la cera.

—Ay que s' ensorra 'l cor! crida un.

Y un tropell de gent surt de l' iglesia, empenyentse, trepitjantse, plens de confusió.

Fins lo predicador de un brinco baixa de la trona.

Ningú s' resigna à morir màrtir sota las voltas de una iglesia.

Si algú hagués tingut prou calma per dirlos:—«Quedéuvs germanets que aniréu al cel de corregrada,» haurian respuest:

—«Si prou... Ja hi aniréu un' altre dia.»

No s' impacientin.

La dona nua, del nostre amich C. Gumá, està acabantse d' imprimir y probablement veurà lu llum despatx que ve.

Ja v' uben qu' es qüestiò de pochs dias.

Y apropòsit de llibres nous.

Lo nostre antich colaborador Ramon Coll Gorina acaba de publicar un quadernet de versos titulat «Un grapat de donas».

Esta ilustrat ab una bonica portada de T. Sala y costa no més que un ral.

Las poesias son aixeridas com totes las que surten de la ploma del Sr. Coll.

Y are và la bona.

L' editor Sr. Lo ez acaba de fer la quarta edició del magnifica llibre del inolvidable Bartrina, titulat «Algo».

Una edició digna del llibre, ilustrada ab un sens fi de dibuixos de Pellicer, impresa ab caràcters elzevierians e initials de molt bon gust, sobre un paper groixut à tot rumbo.

Lo llibre està enquadernat ab una coberta elegançiosa.

L' «Algo» de 'n Bartrina es un llibre popular; pero are ho serà doblement. Fins are admiravam al poeta; pero are admirarem al poeta y al dibuixant, que ha sapigut interpretarlo magistralment.

Un emple t del ram de telègrafos và presentar-se à la fàbrica de Catasús y Companyia de Sant Martí de Provensals tallant lo fil-ferro del teléfono que allí existia.

Suposem que và ferho per órdre dels seus superiors.

Proposem que 'l fet se posi en coneixement de qualsevol reyetó del Congo, per veure si al empleat y als s'us superiors que donan tals órdres, los hi envia una crèu, declarantlos al mateix temps salvatges de primer ordre.

Aquest dia vaig rebre encaixada dintre del Brusi una fulleta titulada «Ofrendas de un real.»

Dessota del titol deya: «Último tributo de amor filial de los catòlicos al soberano pontífice Pio IX de santa memoria.»

La qüestiò sembla que ha de ser demostrar l' amor filial dels catòlics.

Pero desenganyinse: la qüestiò son rats.

¿No saben aquell penitent de Alcoy de qui parlavan l' última setmana?

Donchs ja té un successor.

En la mateixa població s' ha presentat un' altre penitent que d' unas grenyas molt llargues y una barba molt blanca; que no treballa y viu de caritat, y vá pèl mon ab una canya ab una crèu y una carabassa al extrem.

Un cantar que pot cantarse ab accompanyament d' orga y castanyolas:

A mi me llaman el bobo
el bobo de mi lugar;
todos viven trabajando:
yo vivo sin trabajar.

Preparinse.

Los días 3, 4 y 5 de Maig s' ha de fer una pelegrinació à Monesterrat.

Magnific, sobre tot després de la Quaresma.

Després de l' abstinència l' abundància.

A Balsareny hi ha una escola laica sumament freqüentada.

Pero també hi ha en aquell poble una càfila de neos del tenor següent:

Figürinse que aquest dia ván trobarse à la porta de l' escola un número de pomes y pastilles de xacolata.

Tant las pastilles com las pomes estaven envenenades.

L' idea no podia ser més caritativa.... ni més nea.

Las pobres criatures que ván à l' escola, haurian tastat aquelles llaminaduras, després de lo qual haurien reventat com uns heretges.

Y pensar que encare hi ha qui cometent aquests crims, crèu guanyar la glòria del cel!

A una dida qu' entra à criar à casa dels pares de la criatura, l' hi pregunta la mare à l' hora d' esmorsar.

—Dida ¿qué voleu pendre? Xocolate ó una costella?

La dida respon ab molta intenció:

—Ja veurà, comensare pèl xocolate.

Al mitj del carrer.

Un xaró està girat d' esquena y un altre 'l crida.

—Batista.

—Ay, ay, fins girat d' esquena 'm coneixes?..

—No t' haig de coneixere.... com que tens un forat à las calsas...

Una màxima:

La felicitat es una sombra. Per xó à l' home felic se l' hi diu qu' es un home de bona sombra. Pero 'l que té pega sempre d' la sombra al davant ó al darrera d' ell: may ab ell.

TRENCA-CAPS.

XARADAS.

I.

Responch quan me crida algú hu.

Sempre vol estar l' Ambrós dos.

Mo t m' hi penso antes de res tres.

Lector si no m' has comprès barrina sols un moment y veurás molt clarament qu' es general Hu-dos-tres.

PEPET SIMPÀTICH.

II.

Primera es lletra vocal, de dues lots ne tenim;

y 'ls homes d' honor patim

quan nos donan un total.

CIUTADA NOY GRAN.

ENDAVINALLA.

Sens ser pallissa linch palla;

linch pà sense ser forner

soch negre com la mortalla

quan me fa serví 'l cuynier.

DEUDET DE REUS.

ANAGRAMA.

En lo Tot vareig ballar

lo diumenge ab la Roseta,

y segons me vâ esplicar

molt prompte s' anirà à estar

en lo Tot ab la Toneta.

J. PRATS Y N.

(c) Ministerio de Cultura 2006

TRENCA-CAPS.

SOTANA FES 'L CAN DE AMOR.

Combinar las lletras de manera que 'n resulti 'l nom de una vila catalana.

J. P. DE VIDRERAS.

ROMBO.

•
•
•
•
•

Omplir los pichs ab lletras que vertical y horisontalment digan: 1.ª ratlla, una consonant; 2.ª Un element del globo terráqueo; 3.ª nom d' home; 4.ª un licor y 5.ª una consonant.

FIGORIO DE M

CONVERSA.

—Noy, en Gaspar y son pare ja son fora.
—Si? Y quan han marxat?
—Avuvi al primer tren.
—Y sabs ahont vén?
—Búscalo, que ja t' ho he dit.

CAMPANER DE REUS.

GEROGLIFICH.

X

13

L

.

pa

I

COIXET DE REUS.

5. COMBINACIÓ NUMÉRICA.—2 5 2 5

7 7

5 2 5 2

6. TRENCA-CLOSCAS.—Alfonso.

7. ROMBO.—

M	A	S
R	A	F
E	F	E
S	E	U
L		

8. GEROGLIFICH.—A. B. C. la pastera ja la se.

EN VERS

GUMÀ.

Un tomet de 48 planas ab molts dibuixos intercalats de Moliné, preu 2 rals.

ALGO.

Col·lecció de poesias originales de JOAQUÍN MARÍA BARTRINA, ilustrades por JOSÉ LUIS PELLICER. Edició de gran luxe que forma un tomo 8.º de

más de 200 págs.—Vale 3 Ptas.—Se vende en la Librería de Lopez, Rambla del Centro, 20, y demás principales librerías y kioscos de Barcelona.

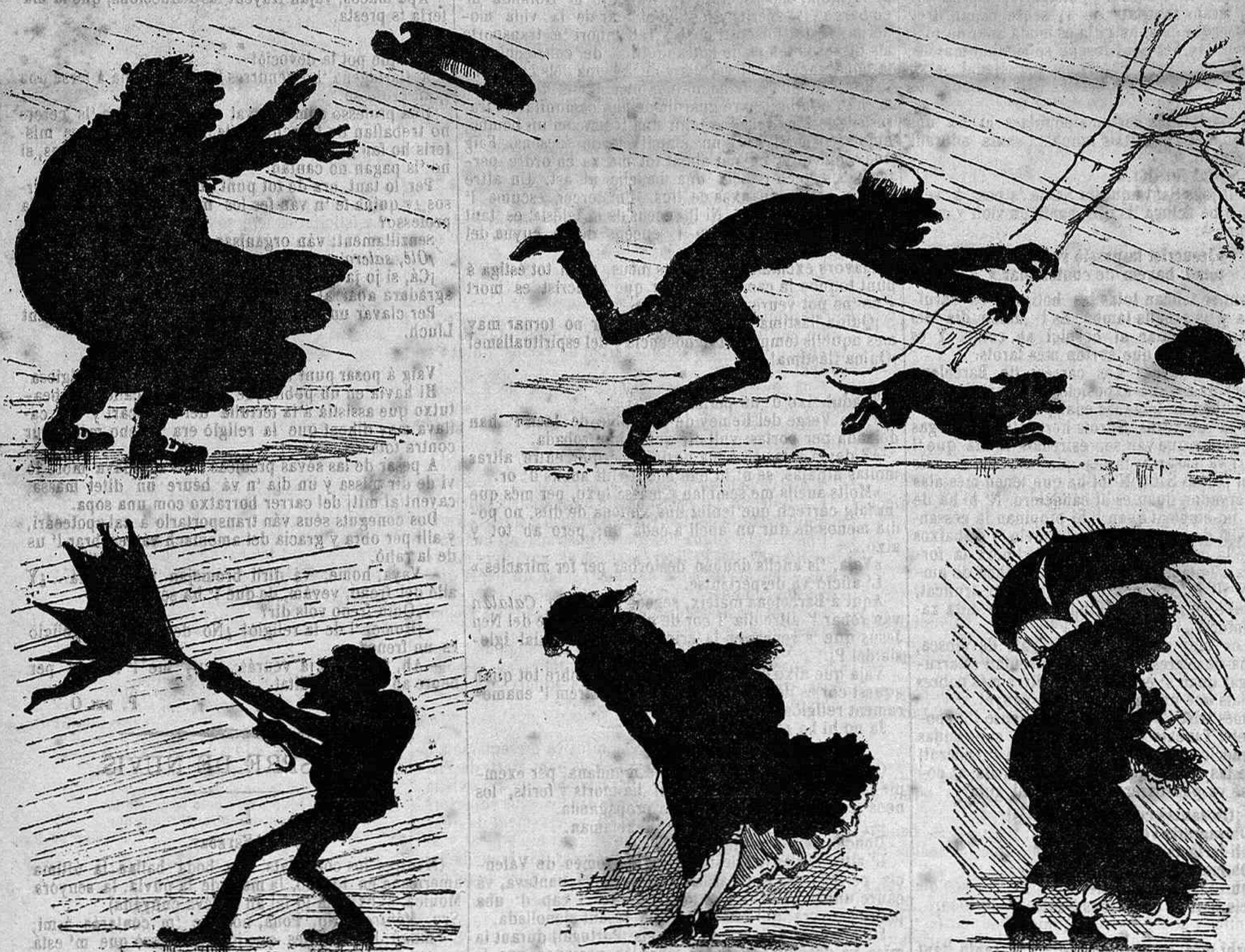
A los correspondentes se les otorgará la rebaja de costumbre.

Un tomet de 32 planas, ab molts dibuixos de Moliné, preu 2 rals.

Se vende las citadas obras en la Librería de Lopez, Rambla del mitj, 20, y demás principales librerías y kioscos de Barcelona.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21y 23.

QUANT BUFA 'L LLEVANT. (CROQUIS DEL NATURAL.)